

ז' שְׁנָאוֹר

## פְּסוּקֵי-אֵבֶל

(למות ח. נ. ביאליק)

I.

אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו:

רְאִיתִיךָ עוֹלָה בְּסַעֲרַת יְסוּרִים

וְעַם מְצַעֵק אַחֲרֶיךָ.

רְאִיתִי לֵב מִתְפּוֹצֵץ וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת,

שָׁמַעְתִּי גַבֵּל נִקְרַע וּמִיִּתְרִים הוֹמִים;

מִסֵּי אֶרֶץ לַחַיִּי-עוֹלָם.

II.

קוֹל-רֶעַשׁ גָּדוֹל, כְּקוֹל קְרִיעַת יַם-סוּף,

כָּא מֵאֶרֶץ וּמֵאֶפְסֵי גוֹלָה;

כִּי קָרְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת בְּגָדֵיהֶם.

וַצַּעֲקַת הָעוֹבְרִים בֵּין הַקְּרָעִים —

כְּקוֹל הַטּוֹבְעִים אֲשֶׁר נִצְלוּ.

וְשׂוֹאֵלִים לְאֲבֵיהֶם וְאֵינָנו.

III.

בְּנוֹת תֵּל-אָבִיב אֵל מְשׁוֹרְרֶכֶם בְּכִינָה!

הַשׁוֹזֵף לְחִיכּוֹן בְּהֶבֶל-פִּי,

הַמְעַלָּה תְרוֹזִי-זָהָב עַל לִבְבְּכֶן.

כִּפּוֹ רֵאשָׁכֶם, דְּקִלֵי עֵמֶק-יִזְרְעָאל!

וּבְרוּתֵי הַר-הַפְּרָמֶל הַתְּרַעְשׂוּ!

כִּי גָלָה כְּבוֹד מֵאֲדַמַּת מִשְׁעַכֶּם,

וְאוֹר הַגָּנוּז נֶאֱסַף וְלֹא יֵאִיר.